

ת"פ 50156/10/14 - מדינת ישראל נגד חוה אונגר, יונה וויסמן, מתן אירועים בע"מ, אמיר לוי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 50156-10-14 מדינת ישראל נ' אונגר ואח'

בפני כב' הנשיאה השופטת דפנה בלטמן קדראי
המאשימה
מדינת ישראל ע"י המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין
בפרקליטות המדינה

נגד

הנאשמים

1. חוה אונגר
2. יונה וויסמן
3. מתן אירועים בע"מ
4. אמיר לוי

החלטה

1. בפני בקשת הנאשמים 3 ו-4 להעברת מקום הדיון בתיק זה מבית משפט השלום בכפר סבא אל בית משפט השלום בנתניה, מכוח סעיף 49 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

2. כתב האישום בתיק זה מייחס לנאשמים עבירות של שימוש בקרקע חקלאית ללא היתר ובניגוד לתוכנית ובנייה ללא היתר. המקרקעין נשוא האישום מצויים צפונית למושב חרונים ובני ציון וכפופים למרחב התכנון של הועדה המקומית לתכנון ולבניה חוף השרון.

3. בקשת הנאשמים 3 ו-4 להעביר מקום הדיון בתיק זה הועלתה על ידי בא כוחם כבר בדיון שהתקיים ביום 29/4/15. ב"כ הנאשמים 3 ו-4 טען באותו דיון כי טענתו מבוססת על הנחיות היועץ המשפטי לממשלה המורות על הגשת כתבי אישום בבית משפט "הבית" של אותה עבירה. בהחלטה שניתנה באותו יום קבע בית המשפט מועדים להגשת טיעוני הצדדים ואף הורה לב"כ הנאשמים 3 ו-4 לציין מספרה של ההנחייה עליה ביקש להסתמך.

בהתאם לאותה החלטה הגישה המאשימה תגובתה בכתב וטענה כי לא מצאה הנחייה כפי הנטען.

לנאשמים ניתנה זכות תשובה, אולם לא מיצו זכות זו והגישו בקשה זו בפני.

4. בבקשה נטען כי נוכח מיקומם הגיאוגרפי של המקרקעין ומקום מגורי הנאשמים 3 ו-4 בפרדס חנה-כרכור, בית משפט "הבית" לדיון באישום הוא בית משפט השלום בנתניה. הנאשמים 3 ו-4 ביקשו לתמוך

טענתם בעניין זה על החלטה שניתנה ביום 19/12/05 בתיק עמ"ק 322/05 ועל החלטה שניתנה ביום 5/7/05 בתיק עמ"ק 33/05. כמו כן נטען כי המאשימה נוהגת להגיש כתבי אישום בגין שימוש חורג במקרקעין המצויים במושבים בצרה ובני ציון בבית משפט השלום בנתניה, וכי אף על פי מדיניות המאשימה על התיק להתברר בבית משפט השלום בנתניה.

5. ב"כ הנאשמת 1, שמקום מגוריה בגבעת שמואל, הודיע כי הוא מותיר את העניין לשקול דעתו של בית המשפט.

תגובת ב"כ הנאשמים 1 ו-2 לא הוגשה והמועד שנקבע לכך חלף.

6. המאשימה מתנגדת לבקשה. לטענתה, סמכות השיפוט נתונה לכל בית משפט במחוז המרכז לפי מקום ביצוע העבירה והטענה כי בית משפט השלום בנתניה הוא בית משפט "הבית" נעדרת כל בסיס בדיון. כמו כן טוענת המאשימה כי המרחק הגיאוגרפי בין מושב בצרה ומושב בני ציון לבית משפט השלום בכפר סבא קצר יותר (5.5 ק"מ) מהמרחק בינם לבין משפט השלום בנתניה (20 ק"מ), וכי כתב האישום הוגש על כן לבית המשפט המוסמך הקרוב ביותר למקרקעין נשוא כתב האישום. המאשימה טוענת עוד כי אין כל רלוונטיות למקום מגורי הנאשמים, וכי הבקשה אינה אלא ניסיון לעכב את ההליכים באופן המאפשר לנאשמים 3 ו-4 להפיק רווחים שלא כדין.

7. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים, מצאתי לדחות את הבקשה.

כתב האישום נשוא תיק זה הוגש לבית המשפט שבמחוז השיפוט לו נתונה הסמכות המקומית.

העברת מקום דיון מבית משפט אחד לאחר באותו מחוז לו נתונה הסמכות המקומית, תתאפשר מקום בו קיימים שיקולים הקשורים לנוחות הצדדים (כגון קשיי נייודות וכיו"ב) או שיקולי יעילות דיונית המטים באופן מובהק את הכף לטובת קיום הדיון בבית משפט מסוים.

הבקשה אינה נסמכת על טעמים מיוחדים המצדיקים העברת מקום הדיון בתיק.

אין בבקשה אף טענה כי בית משפט השלום בנתניה סמוך יותר למקום המקרקעין נשוא כתב האישום ולמקום מגורי הנאשמים. המאשימה מצידה טענה כי על פי חישוב מרחקים שבידה בית משפט השלום בכפר סבא סמוך יותר למקום ביצוע העבירה לעומת בית משפט השלום בנתניה.

מכל מקום, המרחק בין בית משפט השלום בכפר סבא לבין בית משפט השלום בנתניה אינו רב, אף ביחס למיקומם של המקרקעין ולמקום מגורי הנאשמים 3 ו-4.

על כל, ולנוכח המפורט לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשע"ה, 08 יוני 2015, בהעדר הצדדים.